

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 537

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 iunie 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 153 din 17 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă	1-4
ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
3.108. — Ordin pentru punerea în aplicare a Normelor privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de protecție a victimelor străzii	4-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 153 din 17 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Popa — procuror
Cristina Cătălina Turcu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lion King” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.016/2004 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public arată că textele de lege criticate au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, fiind raportate la aceleași dispoziții ale Legii fundamentale, cu o motivare similară, așa încât se impun păstrarea jurisprudenței anterioare a Curții Constituționale și respingerea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 noiembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 5.016/2004, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Lion King” — S.R.L. din Iași într-o cauză având ca obiect o cerere de ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că textele de lege criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1), (2) și (3), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24, art. 41¹ [devenit art. 45], art. 49 alin. (1) [devenit art. 53 alin. (1)], art. 54 [devenit art. 57] și art. 123 alin. (1) și (1¹) [devenit art. 124 alin. (1) și (2)] din Constituție, pentru următoarele motive: modalitatea de judecare a cauzei stabilită la alin. 3 al art. 581 din Codul de procedură civilă, respectiv soluționarea cererii fără citarea părților, „crează posibilitatea discriminării între justițiabili”, încalcând totodată și dispozițiile alin. (1) al art. 53 din Constituție, potrivit cărora restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți este permisă doar în cazurile expres și limitativ prevăzute în Legea fundamentală, și contravine, de asemenea, principiului exercitării drepturilor și libertăților constituționale cu bună-credință, consacrat de prevederile art. 57 din Legea fundamentală; alin. 4 al art. 581 din Codul de procedură civilă încalcă, de asemenea, principiile și normele constituționale invocate mai sus, deoarece, „în urma unei judecări sumare și chiar în lipsa oricărei poziții exprimate de partea care cade în pretenții, se poate proceda la o executare fără somație și fără trecerea vreunui termen”; textele de lege criticate încalcă principiul liberului acces la justiție și dreptul la apărare al părții care nu a fost citată pentru termenul la care se soluționează cererea de ordonanță președințială; posibilitatea evacuării autorului excepției ca urmare a admiterii cererii de ordonanță președințială, judecată cu respectarea procedurii prevăzute de textele de lege criticate, încalcă dispozițiile art. 45 din Constituție referitoare la *libertatea economică*; sunt încălcate, de asemenea, dispozițiile art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”, deoarece „partea chemată în judecată nu își poate formula apărările, iar executarea ce urmează unei astfel de judecări este de urgență, fără somație și fără trecerea vreunui termen”.

Judecătoria Iași a apreciat, printr-o încheiere anterioară celei de sesizare a Curții cu prezenta excepție de neconstituționalitate, că, potrivit art. 147 alin. (4) din Constituție, „deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii, au putere pentru viitor și produc efecte *erga omnes*”, așa încât excepția invocată, fiind anterior soluționată prin decizii definitive ale Curții, nu îndeplinește cerințele legale pentru sesizarea instanței de contencios constituțional. Ca atare, instanța de judecată a respins excepția de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Împotriva acestei soluții partea Societatea Comercială „Lion King” — S.R.L. a declarat recurs, care a fost admis prin decizia instanței superioare.

Așadar, instanța superioară celei de fond a constatat admisibilitatea excepției de neconstituționalitate și a dispus trimiterea cauzei la Judecătoria Iași, care a pronunțat o nouă încheiere prin care a dispus suspendarea judecării cauzei și sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, fără a-și exprima opinia asupra acesteia.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât ordonanța președințială reprezintă o procedură specială a cărei reglementare nu aduce atingere textelor constituționale invocate de autorul excepției și care este în concordanță cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”.

Derogarea de la regula citării părților ori de la posibilitatea ca executarea ordonanței președințiale să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen se justifică prin trăsăturile acesteia: urgența, lipsa puterii de lucru judecat și caracterul vremelnic al măsurilor dispuse prin ordonanță. În aceste condiții, legea procesuală civilă consacră o soluție firească, în deplin acord cu principiile constituționale invocate de autorul excepției, precum și cu necesitatea respectării drepturilor și obligațiilor procesuale ale părților, a îndeplinirii justiției în spirit de imparțialitate și dreptate.

„Normele cuprinse în textul de lege criticat sunt aplicabile tuturor cauzelor de acest fel, precum și tuturor părților din aceste cauze, în egală măsură”, așa încât prin acestea nu se aduce atingere principiului egalității în drepturi consacrat de dispozițiile art. 16 din Constituție. În sprijinul acestor argumente este indicată și jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, Decizia nr. 135 din 5 noiembrie 1996 și Decizia nr. 20 din 2 februarie 2000.

Avocatul Poporului consideră că sesizarea Curții Constituționale nu este legală, întrucât din actul de sesizare a Curții Constituționale lipsesc atât textele din Constituție în raport de care urmează să fie verificată constituționalitatea dispozițiilor legale criticate de autorul excepției, cât și opinia instanței de judecată cu privire la excepția invocată, aceasta fiind o condiție de valabilitate a sesizării. Prin urmare, sunt nesocotite dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, precum și cele ale art. 146 lit. d) teza întâi din Constituție, dispoziții imperative ce reprezintă voința legiuitorului de a acorda instanței de judecată rolul de filtru de acces la instanța de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 alin. 3 (modificate prin art. 1 pct. 213 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000) și alin. 4 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 581 alin. 3 și 4: „Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.“

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 16 alin. (1), (2) și (3), art. 21 alin. (1) și (2), art. 24, art. 41¹ [devenit art. 45], art. 49 alin. (1) [devenit art. 53 alin. (1)], art. 54 [devenit art. 57] și art. 123 alin. (1) și (1¹) [devenit art. 124 alin. (1) și (2)] din Constituție, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1), (2) și (3): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate, în condițiile legii, de persoanele care au cetățenia română și domiciliul în țară. Statul român garantează egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea acestor funcții și demnități.“;*

— Art. 21 alin. (1) și (2): „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.“;*

— Art. 24: „(1) *Dreptul la apărare este garantat.*

(2) *În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.“;*

— Art. 45: „*Accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora în condițiile legii sunt garantate.“;*

— Art. 53 alin. (1): „*Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.“;*

— Art. 57: „*Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.“;*

— Art. 124 alin. (1) și (2): „(1) *Justiția se înfăptuiește în numele legii.*

(2) *Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.“*

Examinând excepția, Curtea constată că textele de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar soluția adoptată în mod constant în deciziile anterioare a fost aceea a respingerii excepției de neconstituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 281 din 29 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 13 decembrie 2002, Curtea a statuat că „Dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă instituie o procedură specială, potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic, a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Ca atare, Curtea nu poate reține contrarietatea dintre aceste dispoziții și cele ale art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece ele nu sunt aplicabile doar unei sau unor categorii de persoane aprioric determinate, ci oricărei persoane aflate în situațiile menționate în ipoteza normei, neavând caracter discriminatoriu, egalitatea de tratament justificându-se doar când subiectele de drepturi se găsesc în situații similare, situațiile diferite impunând soluții legislative diferite.

Cu privire la critica referitoare la încălcarea prevederilor art. 21 din Constituție, Curtea constată, de asemenea, că nici aceasta nu poate fi primită, întrucât prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului oricărei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea

drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează o posibilitate în plus pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției, prin cerere de ordonanță președințială (în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări)“. Pe de altă parte, hotărârea definitivă și irevocabilă privind drepturile părților se va da în cadrul procesului în care se judecă fondul litigiului, așa cum a constatat Curtea prin Decizia nr. 173 din 15 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 11 mai 2004.

Referitor la critica privind încălcarea prevederilor art. 24 din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 383 din 30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.026 din 5 noiembrie 2004, că „nici aceasta nu poate fi primită, întrucât prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Totodată, posibilitatea atacării cu recurs a ordonanței președințiale sau a contestării executării acesteia, posibilitate prevăzută de art. 582 din Codul de procedură civilă, constituie un argument în plus în favoarea deplinei respectări a dreptului la apărare“.

În ceea ce privește conformitatea textelor de lege criticate cu dispozițiile art. 49 alin. (1) [devenit art. 53 alin. (1)], art. 54 [devenit art. 57] și art. 123 alin. (1) [devenit art. 124 alin. (1)] din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 199 din 17 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 13 februarie 2001, că „textele de lege criticate nu restrâng exercițiul unor drepturi sau libertăți fundamentale [...]. De asemenea, nu sunt incidente în speță nici prevederile art. 54 din Legea fundamentală, care se referă la exercitarea cu bună-credință a drepturilor și libertăților constituționale, textele de lege criticate neavând ca obiect reglementarea și exercitarea unor asemenea drepturi“. Pe de altă parte, „invocarea de către autorul excepției a încălcării prevederilor art. 123 din Constituție nu are nici o relevanță, întrucât instituirea unei proceduri speciale, urgente, cum este cea a ordonanței președințiale, nu este de natură să aducă atingere înfăptuirii în numele legii a justiției [...]“ și nici principiului unicității, imparțialității și egalității justiției.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Curtea constată că susținerea autorului excepției, potrivit căreia posibilitatea evacuării sale ca urmare a aditerii cererii de ordonanță președințială, judecată cu respectarea procedurii prevăzute de textele de lege criticate, ar încălca dispozițiile art. 45 din Constituție referitor la *libertatea economică*, este lipsită de temei, textul constituțional de referință având cu totul alt obiect, motiv pentru care invocarea sa nu are relevanță.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 3 și 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Lion King” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 5.016/2004 al Judecătorei Iași. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Normelor privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de protecție a victimelor străzii

Ținând seama de dispozițiile art. 61 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (26) și (27) și ale art. 47 pct. 2 lit. k) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare,

potrivit Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 8 iunie 2005, prin care s-au adoptat Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de protecție a victimelor străzii,

președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se pun în aplicare Normele privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de protecție a victimelor străzii, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Secretarul general și Direcția generală asigurări obligatorii din cadrul Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor vor asigura ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 14 iunie 2005.
Nr. 3.108.

ANEXĂ

NORME

privind constituirea, administrarea și utilizarea Fondului de protecție a victimelor străzii

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Potrivit art. 61 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, Fondul de protecție a victimelor străzii se constituie în vederea protejării cetățenilor români și a rezidenților în România, persoane pagubite prin accidente produse pe teritoriul României de autovehicule supuse înmatriculării, precum și de tramvaie, în care autorul a rămas neidentificat sau autovehiculul, respectiv tramvaiul, nu este asigurat printr-o asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, denumită în continuare *asigurare obligatorie RCA*.

(2) Fondul de protecție a victimelor străzii nu acoperă prejudiciile provocate de autovehicule înmatriculate în străinătate, cu excepția prejudiciilor suferite de cetățeni români și/sau de rezidenți.

(3) Cetățenii străini prejudiciați prin evenimente rutiere produse pe teritoriul României vor putea fi despăgubiți din Fondul de protecție a victimelor străzii pe bază de reciprocitate.

(4) Fondul de protecție a victimelor străzii, denumit în continuare *Fond*, se constituie prin contribuția asigurătorilor din România autorizați de Comisia de Supraveghere a Asigurărilor să practice asigurarea obligatorie RCA și a asigurătorilor autorizați de autoritățile competente din statele membre care practică asigurarea obligatorie RCA în România, conform dreptului de stabilire și liberă circulație a serviciilor, denumiți în continuare *asigurători RCA*, și este destinat atât plăților de despăgubiri pentru vătămări corporale și/sau decese, dacă autorul a rămas neidentificat, cât și plăților de despăgubiri pentru avarierea ori distrugerea de bunuri sau vătămări corporale și/sau decese, după caz, produse de autovehicule ori de tramvaie care nu au o asigurare obligatorie RCA valabilă la data accidentului. Cheltuielile ocazionate de constituirea, administrarea și/sau utilizarea Fondului

se acoperă din disponibilitățile acestuia, potrivit art. 61¹ alin. 1 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) În conformitate cu art. 61 alin. 5 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, Fondul se constituie, se administrează și se utilizează de către Biroul Asiguratorilor de Autovehicule din România, denumit în continuare *Administrator*.

(2) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor stabilește anual cota procentuală ce se aplică asupra volumului de prime brute încasate din activitatea de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule pe teritoriul României, în limitele prevăzute de art. 61 alin. 2 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cota procentuală prevăzută la alin. (2) se aprobă prin ordin al președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurarilor, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL II

Constituirea Fondului

Art. 3. — (1) Asiguratorii RCA au obligația de a contribui la constituirea Fondului.

(2) Obligația virării sumelor datorate acestui Fond revine asiguratorilor RCA, chiar dacă la termenul scadent al virării respectivelor contribuții aceștia nu mai practică acest produs de asigurare.

Art. 4. — Sumele ce reprezintă contribuția asiguratorilor RCA la Fond se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului expirat sau următoarea zi lucrătoare, în cazul în care această dată este zi nelucrătoare, în contul „Disponibil din venituri proprii aferente Fondului de protecție a victimelor străzii” deschis pe seama Administratorului.

Art. 5. — (1) Pentru nevirarea la termen a sumelor cuvenite Fondului se datorează dobânzi și penalități de întârziere, calculate potrivit reglementărilor legale, aplicabile în materia colectării creanțelor bugetare, conform prevederilor art. 62 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Dobânzile și penalitățile de întârziere se evidențiază distinct pe ordinul de plată și se virează în contul Fondului, prevăzut la art. 4.

Art. 6. — (1) Potrivit Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, veniturile Fondului constau în:

- contribuții datorate de asiguratorii RCA;
- dobânzi și penalități de întârziere pentru neplata la termen a contribuției la Fond;
- sume rezultate în urma fructificării disponibilităților Fondului;
- sume obținute din recuperarea creanțelor Fondului;
- sume recuperate în urma acțiunilor în regres.

(2) Administratorul are obligația urmăririi încasării veniturilor Fondului, precum și a respectării prevederilor legale privind calculul cuantumului contribuției datorate, al dobânzilor și penalităților de întârziere pentru neplata la termen a acestora.

(3) Administratorul transmite trimestrial Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului expirat sau următoarea zi lucrătoare, în cazul în care această dată este zi nelucrătoare, Raportarea privind contribuția la Fondul de protecție a victimelor străzii și plățile de despăgubiri efectuate, conform anexei nr. 1.

Art. 7. — În contabilitatea asiguratorilor RCA constituirea obligației de plată a contribuției către Fond se reflectă în debitul contului 643 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”, analitic distinct, prin creditul contului 443 „Fonduri speciale privind activitatea de asigurare”, analitic distinct.

Art. 8. — (1) Verificarea respectării prevederilor legale privind virarea obligațiilor la Fond revine Administratorului.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 63 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și aplicarea sancțiunilor se fac de către Comisia de Supraveghere a Asigurarilor, la sesizarea și la propunerea Administratorului.

Art. 9. — (1) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a unui asigurator RCA la Fond, întocmit sau emis de Administrator, constituie titlu de creanță potrivit legii.

(2) Titlul de creanță prevăzut la alin. 1 devine titlu executoriu la data expirării termenului de plată prevăzut la art. 4.

Art. 10. — Asiguratorii RCA au posibilitatea de a efectua regularizări și/sau compensări de sume virate la Fond, pe baza documentelor justificative, cu aprobarea prealabilă a Administratorului.

Art. 11. — Sumele calculate și virate cu titlu de contribuții la Fond nu se returnează asiguratorilor RCA care încetează de a mai practica definitiv sau temporar asigurarea obligatorie RCA.

Art. 12. — (1) Asiguratorii RCA care datorează sume la Fond au obligația de a întocmi lunar Raportarea privind virarea contribuției la Fondul de protecție a victimelor străzii, în forma prezentată în anexa nr. 2.

(2) Asiguratorii RCA preiau informațiile cuprinse în raportarea privind virarea obligațiilor la Fond din evidențele contabile și operative, pe care au obligația să le conducă potrivit prevederilor art. 20 alin. 3 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Raportarea privind virarea contribuției la Fond se transmite Administratorului pentru luna imediat expirată, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare sau în următoarea zi lucrătoare, în cazul când această dată este zi nelucrătoare.

CAPITOLUL III

Administrarea Fondului

Art. 13. — (1) Comisia de Supraveghere a Asigurarilor aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului.

(2) Administratorul transmite Comisiei de Supraveghere a Asigurarilor trimestrial, până la data de 25 a lunii următoare trimestrului expirat sau următoarea zi lucrătoare, în cazul în care această dată este zi nelucrătoare, contul de execuție al bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului.

Art. 14. — (1) Cheltuielile din Fond se vor efectua în limita disponibilităților existente și a prevederilor din bugetul de venituri și cheltuieli aprobat de Comisia de Supraveghere a Asigurarilor.

(2) Dacă disponibilitățile Fondului nu sunt suficiente pentru efectuarea plăților despăgubirilor, acestea se vor plăti pe măsura alimentării cu resursele prevăzute de lege.

(3) Plățile de despăgubiri se fac numai din disponibilitățile Fondului. Nu pot fi executate pentru obligații ale Fondului alte sume, bunuri mobile sau imobile aparținând Administratorului.

Art. 15. — Excedentul bugetului de venituri și cheltuieli al Fondului la finele anului financiar se reportează în anul următor cu aceeași destinație.

Art. 16. — În cursul anului financiar, în caz de deficit al bugetului Fondului, pentru acoperirea obligațiilor acestuia, Comisia de Supraveghere a Asigurarilor poate majora contribuția aprobată conform art. 2 alin. 2.

Art. 17. — Evidențierea operațiunilor de încasări și plăți din Fond se face distinct în contabilitatea Administratorului, potrivit prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată.

CAPITOLUL IV

Utilizarea Fondului

Art. 18. — Din disponibilitățile Fondului se acordă despăgubiri în condițiile prevăzute la art. 1, astfel:

- pentru vătămări corporale și/sau decese, în condițiile în care se confirmă răspunderea proprietarului sau conducătorului autovehiculului vinovat de producerea accidentului, dar identitatea lor a rămas necunoscută;

— pentru avarierea ori distrugerea de bunuri sau vătămări corporale și/sau decese, după caz, atunci când proprietarul unui autovehicul identificat, care a cauzat prejudiciul, nu are încheiată o asigurare obligatorie RCA, valabilă la data producerii accidentului.

Art. 19. — (1) În vederea obținerii despăgubirii din Fond, persoana păgubită avizează Administratorul direct sau prin intermediul oricărui asigurător RCA.

(2) Avizarea daunei va fi însoțită de actul încheiat de organele abilitate să cerceteze accidentele de autovehicule, din care să rezulte că autorul care a produs accidentul nu este identificat sau că pentru autovehiculul care a produs accidentul nu există o asigurare RCA valabilă la data accidentului.

Art. 20. — (1) După primirea avizării de daună, Administratorul va comunica persoanei păgubite, în termen de 10 zile calendaristice, după caz:

a) informații complete privind societatea de asigurare care va instrumenta dosarul de daună;

b) motivul respingerii cererii de despăgubire, în cazul în care persoana păgubită nu este îndreptățită să primească despăgubiri din Fond.

(2) În vederea instrumentării dosarelor de daună care urmează a fi plătite din Fond, Administratorul va încheia contracte de prestări de servicii cu asigurători RCA.

Art. 21. — (1) Instrumentarea dosarelor de daună se va face în limitele și în condițiile prevăzute de Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, în vigoare la data producerii accidentului.

(2) În cazul în care pentru autovehiculul care a produs accidentul nu există o asigurare obligatorie RCA valabilă la data accidentului, autorul poate să participe la constatarea pagubelor materiale. În acest sens, societatea care instrumentează dosarul de daună are obligația de a comunica, în scris, autorului data și locul efectuării constatării.

Art. 22. — În termen de cel mult 10 zile calendaristice de la data depunerii de către persoana păgubită a ultimului document necesar finalizării instrumentării dosarului de daună, asigurătorul RCA prevăzut la art. 20 alin. (2) are obligația de a transmite Administratorului dosarul de daună în original.

Art. 23. — (1) Dosarul de daună se analizează și se aprobă de către Administrator, care virează despăgubirile convenite persoanelor păgubite, fie în conturile comunicate de acestea, deschise la o bancă comercială, fie prin mandat postal, în termen de 10 zile calendaristice de la data primirii dosarului de daună.

(2) În nici un caz despăgubirea plătită din Fond nu va depăși limitele stabilite în Normele privind aplicarea legii în domeniul asigurărilor obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule și autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse prin accidente de autovehicule, valabile la data producerii accidentului.

(3) În cazul despăgubirilor pentru daune materiale plătite din Fond, se aplică o franșiză deductibilă de 100 euro/persoană păgubită, la cursul de referință al Băncii Naționale a României valabil la data producerii accidentului.

Art. 24. — În cazul în care persoanele păgubite au înaintat o acțiune directă în justiție împotriva persoanei responsabile de accident sau a proprietarului unui autovehicul care nu are asigurare obligatorie RCA, aceștia nu sunt despăgubiți pe cale amiabilă din Fond. În acest caz, Fondul va fi citat în mod obligatoriu în proces prin Administrator, despăgubirea urmând a fi plătită de către Fond în baza hotărârii judecătorești irevocabile.

Art. 25. — Potrivit prezentelor norme nu se acordă despăgubiri din Fond în oricare dintre următoarele cazuri:

a) pentru persoanele păgubite aflate de bună voie în autovehiculul care a provocat accidentul, atunci când există dovezi că acestea știau că autovehiculul nu dispune de asigurare obligatorie RCA;

b) pentru persoanele păgubite aflate de bună voie în autovehiculul care a provocat accidentul și care nu dispune de asigurare obligatorie RCA, atunci când există dovezi că acestea știau că autovehiculul este furat;

c) pentru pagube aduse drumurilor publice, diferitelor obiecte și/sau accesorii aparținând drumurilor publice, instalațiilor electrice și de comunicații, precum și/sau panourilor/firmelor de publicitate, produse prin accidente de autovehicule și/sau de tramvaie neasigurate pentru răspundere civilă obligatorie RCA sau provocate de autori neidentificați;

Art. 26. — Nu se acordă despăgubiri pentru pagube materiale din Fond dacă persoana păgubită poate fi despăgubită în baza unui contract de asigurare facultativă, care acoperă riscuri specifice autovehiculelor.

Art. 27. — Societățile de asigurare care au compensat în vreun fel, parțial sau integral, persoana păgubită nu au dreptul de a solicita recuperarea sumelor de la Fond.

Art. 28. — Administratorul se subrogă în drepturile persoanei păgubite, având dreptul de a recupera pe cale de regres despăgubirea plătită, toate cheltuielile aferente instrumentării și lichidării daunei, precum și dobânda legală calculată de la data efectuării plății, astfel:

a) de la cel care a provocat paguba, precum și de la persoana care nu și-a îndeplinit obligația de a încheia sau a menține valabilitatea unui contract de asigurare obligatorie RCA la data producerii accidentului;

b) de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei dacă, ulterior efectuării plății despăgubirii, aceasta a fost identificată de către organele competente, precum și de la persoana care nu și-a îndeplinit obligația de a încheia ori a menține valabilitatea unui contract de asigurare obligatorie RCA la data producerii accidentului;

c) de la asigurătorul autovehiculului implicat în producerea pagubei dacă, ulterior plății despăgubirii, se dovedește că respectivul autovehicul dispunea de asigurare obligatorie RCA valabilă la data producerii accidentului;

d) de la asigurătorul de bunuri dacă, ulterior plății despăgubirii, se dovedește că despăgubirea plătită putea fi achitată în baza unei asigurări facultative de bunuri, conform art. 26.

Art. 29. — În cazuri bine justificate se poate renunța, total sau parțial, la recuperarea sumelor menționate la art. 28 lit. d).

Art. 30. — (1) Administratorul efectuează plățile de despăgubiri din Fond către persoana păgubită, independent de existența unui litigiu al acesteia cu un asigurător RCA, având ca obiect valabilitatea contractului de asigurare obligatorie RCA.

(2) În cazul în care, ulterior plății despăgubirilor de către Administrator, instanța stabilește, prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, obligația asigurătorului RCA de a suporta despăgubirea, acesta va vira în contul Fondului, menționat la art. 4, suma care a fost plătită conform prevederilor alin. (1).

(3) Administratorul despăgubește persoana păgubită, independent de refuzul ori de imposibilitatea de plată a autorului identificat, ca fiind entitatea răspunzătoare pentru prejudiciul provocat. Prevederile art. 28 se aplică în mod corespunzător.

Art. 31. — Administratorul are obligația de a notifica persoanei împotriva căreia urmează să exercite acțiunea în regres toate informațiile referitoare la pejudiciile produse care au fost sau urmează a fi acoperite din disponibilitățile Fondului, precum și asupra tuturor elementelor dosarului de daună. Notificarea se face cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte de efectuarea plății despăgubirii.

Art. 32. — Asigurătorul prevăzut la art. 28 lit. c) și d) este obligat să vireze în contul Fondului, menționat la art. 4, suma totală, stabilită conform art. 23 alin. (1) de Administratorul Fondului, în termen de 20 de zile calendaristice de la data primirii notificării prevăzute la art. 31.

CAPITOLUL V
Dispoziții finale

Art. 33. — (1) În vederea administrării Fondului, în cadrul Administratorului se înființează un compartiment specializat, ale cărui organigramă și regulament de organizare și funcționare se supun avizării prealabile de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(2) Conducătorul compartimentului specializat trebuie să îndeplinească condițiile de studii și de experiență în domeniul asigurărilor, aplicabile personalului de conducere al asigurătorilor potrivit prevederilor legale în vigoare, urmând a fi aprobat de către Comisia de Supraveghere a Asigurărilor.

(3) În termen de 45 de zile calendaristice de la data publicării prezentelor norme în Monitorul Oficial al României, Partea I, Administratorul este obligat să își modifice în mod corespunzător statutul în ceea ce privește constituirea Fondului și să întreprindă toate demersurile legale necesare administrării și utilizării acestuia.

Art. 34. — În termen de 15 zile calendaristice de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentelor norme sau în termen de 15 zile de la data scadenței depozitelor la termen, după caz, Administratorul virează în contul prevăzut la art. 4 toate sumele acumulate în Fond.

Art. 35. — Neplata la termen de către asigurători a sumelor cuvenite Fondului se sancționează potrivit art. 63 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 36. — (1) Încălcarea de către asigurători, în orice mod, a prevederilor prezentelor norme se sancționează potrivit art. 69¹ alin. 2 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 8 și 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Nerespectarea de către Administrator a prevederilor prezentelor norme atrage revocarea acestuia din calitatea de administrator al Fondului, precum și răspunderea pentru prejudiciile cauzate, în condițiile legii.

ANEXA Nr. 1

la norme

R A P O R T A R E

privind contribuția la Fondul de protecție a victimelor străzii și plățile de despăgubiri efectuate

Încasări în trimestrul de raportare...

— lei —

Nr. crt.	Asigurătorii autorizați să practice asigurarea obligatorie RCA	Total prime brute încasate din asigurarea obligatorie RCA	Contribuția datorată la Fondul de protecție a victimelor străzii	Suma virată	Diferențe (+/-)	Dobânzi și penalități de întârziere datorate	Dobânzi și penalități de întârziere virate	Diferențe (+/-)
	1	2	3	4	5 = (4-3)	6	7	8 = (7-6)
1.								
2.								
3.								

Soldul contului disponibil din Fondul de protecție a victimelor străzii la data de ... este ... lei.

Plăți/rezerve de daune constituite în trimestrul de raportare...

I. În cazul evenimentelor rutiere provocate de autori neidentificați

— lei —

Nr. crt.	Numele și prenumele persoanelor păgubite	Despăgubirile plătite	Rezerva de primă constituită pentru daunele avizate, dar nelichidate	Recuperări

II. În cazul evenimentelor rutiere provocate de autovehicule, inclusiv tramvaie neasigurate RCA

— lei —

Nr. crt.	Forma juridică a persoanelor păgubite	Numărul de daune avizate, cumulat de la începutul exercițiului financiar de raportare	Despăgubirile plătite, cumulat de la începutul exercițiului financiar de raportare		Rezerva de primă constituită pentru daunele avizate, dar nelichidate	Numărul de daune nelichidate, cumulat de la începutul exercițiului financiar de raportare	Recuperările cumulate de la începutul exercițiului financiar de raportare
			a	b			
1.	Persoane fizice						
2.	Persoane juridice						

a — vătămări corporale

b — daune materiale

R A P O R T A R E
privind virarea contribuției la Fondul de protecție a victimelor străzii

Societatea de asigurări

Luna de raportare

— lei —

Total prime brute încasate din asigurarea obligatorie RCA	Contribuția datorată la Fondul de protecție a victimelor străzii	Suma virată	Diferențe (+/-)	Dobânzile și penalitățile de întârziere datorate	Dobânzile și penalitățile de întârziere virate	Diferențe (+/-)	Documentul de plată
1	2	3	4 = (3-2)	5	6	7 = (6-5)	8

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 032620